

وَ أَنَا أَحْوَجُ إِلَى سِتْرِهَا عَلَىٰ مِنْكَ فِي الْآخِرَىٰ إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِّنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ ...

و من به این پرده پوشی، در آخرت محتاج ترم. همانا در دنیا، حتی نزد بندگان شایسته ات نیز، گناهانم رافاش نکردی، پس در روز قیامت، نزد آنها که شاهد می باشند رسوایم مفرما! ...

• مهم تر بودن پرده پوشی خداوند در آخرت

آن گونه که امام علیه السلام اشاره کرد: احتیاج آدمی به ستاریت حق تعالی در جهان دیگر بیشتر است تا این جهان مادی.

در اینجا می توان در بیان دلیل این امر، گفت: از آنجا که این دنیا، سرای گذرا و فریب و فراموشی و غفلت و بی توجهی و نیستی و نابودی است، اگر انسان، در این دنیا، رسوا شود، گذر زمان و گردش روزگار، فراموشی ها، فرصت جبران، تغییر آدمیان و مشغول بودن آنها به زر و زیور دنیوی، باعث می شود که رسوایی از یاد دیگران برود و یا بسیار کمرنگ گردد.

ولی در قیامت که همه این امور، منتفی است، مصیبت رسوایی آن روز بسیار بزرگ تر از مصیبت رسوایی عالم دنیاست، علاوه بر اینکه رسوایی در آن روز، بسیار گسترده تر و در برابر دیدگان همه آفریدگان می باشد.

دشوار جهان بر دلم آسان می کن

افعال بدم ز خلق پنهان می کن

امروز خوشم بدار و فردا با من آنچ از کرم تو می سزد آن می کن

ابوسعید ابوالخیر

حوزه نت

در باب ستر گناه خداوند در آخرت و حیای از عقوبت بنده پیر خویش در روایت آمده است:

" انّ شیخا فی القيامة یقول الله له: یا عبدی عملت کذا و کذا (من امور لم یکن ینبغی ان یعملها) فیقول: یا رب ما فعلت و هو قد فعل، فیقول الحق: سیروا به إلی الجنّة فتقول الملائکة التي احصت علیه عمله: یا ربنا أ لست تعلم انه فعل کذا و کذا؟ فیقول: بلی و لکنّه لمّا انکر استحییت منه ان اکذب شیبتّه:

خداوند متعال در روز قیامت، عتاب به پیرمرد گنه کاری می نماید و می فرماید: ای بنده ام تو مرتکب امور چنانی که نافرمانی من است گردیده ای. آن پیر گنه کار عرض می کند: پروردگارا، من مرتکب چنین اعمالی نشده ام در صورتی که آن معاصی را انجام داده است، پس حقتعالی امر می فرماید که او را به بهشت ببرید، در این هنگام فرشتگانی که کاتبان اعمال آن گنه کارند و آمار معاصی او را ثبت کرده اند عرض می کنند: پروردگارا تو خود دانایی که این پیر آلوده، گناهان مورد اشاره را انجام داده است خدای تعالی می فرماید: بلی می دانم ولی چون این بنده پیرم انکار نموده، من از وی حیا کردم که ریش سفیدش را تکذیب کنم."

شرح مناجات شعبانیه ص : ۱۳۶